

El Consell de Formentera ha presentat aquest matí les obres de restauració del cementiri vell de Sant Francesc Xavier. La presentació ha anat a càrrec de Sònia Cardona, consellera de Cultura i Patrimoni del Consell de Formentera, Miquel Àngel Riera, en representació del Bisbat d'Eivissa i Formentera, Marià Castelló, arquitecte redactor del projecte i Jaume Escandell, tècnic de patrimoni del Consell de Formentera.

En aquesta presentació, Sònia Cardona i Miquel Àngel Riera han explicat que la restauració del Fossar Vell de Sant Francesc Xavier es realitza en el marc de la necessària col·laboració de l'Església amb les diferents administracions de les Illes Balears que estableix l'article 4 de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears. D'aquesta manera, el Consell Insular de Formentera ha assumit la restauració d'aquest bé patrimonial titularitat del Bisbat d'Eivissa.

Jaume Escandell, tècnic de patrimoni, ha indicat que "el Fossar Vell és un element arquitectònic del segle XVIII que ja existia el 1757 i que va estar operatiu fins a 1940, quan es comença a enterrar a l'actual cementeri, la construcció del qual s'havia iniciat el 1938". El Fossar Vell forma part del nucli primigeni de Sant Francesc Xavier i per aquest motiu es troba inclòs dins del bé d'interès cultural, en la categoria de conjunt històric, d'aquesta localitat.

Marià Castelló, l'arquitecte redactor del projecte, ha indicat que el projecte té "tres objectius, que són consolidar aquest element, fent servir els mateixos sistemes constructius del propi bé, recuperar-lo per la ciutadania, que hi pugui passejar, no com ara que està tancat a la gent, i també un objectiu didàctic, és a dir, reflectir les parts històriques que trobem en aquest indret, creuat pel mig per una línia imaginària que uneix dos creu-fites de les terres que foren concedides a Marc Ferrer".

Tenint en compte la rellevància de l'immoble des del punt de vista del patrimoni cultural, el Consell Insular de Formentera, abans d'iniciar la redacció del projecte, va encomanar la realització d'un estudi històric i de l'evolució constructiva, d'acord amb el que estableixen les Normes subsidiàries de Formentera a l'hora d'actuar en immobles amb protecció patrimonial. L'estudi, coordinat pel Dr. Antoni Ferrer Abárzuza, va revelar que inicialment el recinte era més petit i que l'any 1839 es va créixer pels costats NW i SW l'any 1839 i va assolir, així, el

perímetre actual. Les capelles també corresponen a les darreries del segle XIX.

Les conclusions de l'estudi històric i arqueològic posaren de relleu l'elevat interès científic de les restes òssies que s'hi conserven, tenint en compte que corresponen a un període cronològic molt acotat —des del segle XVIII fins a 1940— que permetria obtenir informació de gran importància en relació a la població d'aquell període cronològic, com són aspectes demogràfics, característiques físiques dels individus, condicions de vida, malalties i patologies. Per aquest motiu es va decidir dur a terme aquest estudi, que va dirigir el Dr. Nicolás Márquez-Grant, i que es va centrar en una part de l'ossari mitjançant l'aplicació de metodologies pròpies de l'antropologia física i de l'anatomia forense.

L'estudi històric i arqueològic varen servir de base per a la redacció del projecte de restauració, encarregat a l'arquitecte Marià Castelló Martínez. La inversió total del Consell Insular de Formentera en l'estudi i restauració del Fossar Vell de Sant Francesc Xavier serà d'uns 57.000 euros.